

Islamizm czyli radykalny Islam

6 czerwca 2010

Islamizm czyli radykalny Islam ukształtował się początkowo w formie Muzułmańskiego Bractwa (Muslim Brotherhood, MB) założonego w 1928 roku przez nauczyciela Egipcjanina nazwiskiem Hasan al-Banna. Jedenaście lat wcześniej 2 listopada 1917 roku rząd brytyjski w nagrodę za pomoc syjonistów w wciągnięciu USA do Pierwszej Wojny Światowej z dał na ręce szefa syjonistów w Anglii, lorda Waltera Rothschilda, deklarację obiecującą dać „Ojczyznę Żydom w Palestynie”.

Wielki Mufti Jerozolimy Amin al-Husayni opiekun wielkiego meczetu Al-Aqsa grał ważną rolę w opozycji przeciwko syjonistom. W czasie II. wojny światowej szukał oparcia w Niemczech hitlerowskich. Działał on w obronie praw miliona Arabów-Palestyńczyków przeciwko tworzeniu „Ojczyzny Żydów”, których wówczas w Palestynie było zaledwie kilkadziesiąt tysięcy, głównie uchodźców z imperium rosyjskiego.

Hasan al-Banna został zamordowany w 1949 roku i funkcjonowanie jego „bractwa” zostało zabronione w Egipcie i innych państwach arabskich pod wpływami USA, jak to opisał Ian Johnson w książce pod tytułem „Meczet w Monachium” („A Mosque In Munich”). „Bractwo” znalazło pole do działania w Europie dzięki programowi niemieckich służb specjalnych z czasów wojny, kiedy Niemcy zdali sobie sprawę, że większość obrzezanych jeńców sowieckich nie było Żydami, ale Muzułmanami, nadającymi się do eksploatacji przeciwko Sowietom przez służby niemieckie.

Niemcy stworzyli pierwszy ośrodek muzułmański w Monachium a drugi w Hamburgu dla jeńców sowieckich z Azji Centralnej i z Kaukazu. Ośrodki te zostały przejęte przez służby USA, które

jak wiadomo w Monachium uruchomiły stację nadawczą Radio Wolna Europa. CIA – Komitet Wyzwolenia (American Committee for Liberation) – zatrudnił byłych jeńców sowieckich w Radio Liberty które starało się podjudzać mniejszości muzułmańskie przeciwko władzy Stalina. „Bractwo” również nadawało się do akcji przeciwko władcy Egiptu, Gamelowi Nasserowi.

CIA używało Egipcjanina Saida Ramadana, czołowego działacza w „bractwie”, który uciekł z Egiptu w latach 1950. Ramadan jest autorem klasycznej rozprawy na temat prawa islamskiego i w 1953 roku był przyjęty w Białym Domu przez prezydenta Dwighta Eisenhowera. Analitik z CIA napisał, że Ramadan wydaje się być faszystą z ambicją aktywnego organizowania sił radykałów w walce o władzę. Faktycznie Monachium stało się ośrodkiem działalności radykalnych muzułmanów, których przywódcą w latach 1980. był Mahdy Akef.

Budowę meczetu w Monachium ukończono przy pomocy funduszków Qadafiego z Libii. Planista pierwszego ataku na wieżowce w World Trade Center w Nowym Jorku w 1993 roku, Mahmoud Abouhalima uczęszczał do tego meczetu. Książka „Meczet w Monachium” wyjaśnia jak zagrożenie ze strony radykalnych muzułmanów było niedoceniane a ich działalność była popierana przez służby specjalne USA.

Działalność „bractwa” w Niemczech pod pewnym nadzorem służb specjalnych była mało znana do chwili udziału członków „bractwa” w ataku na wieżowce w Nowym Jorku 11 września 2001 (9/11), zwłaszcza w okresie rozbudzania radykalnego Islamizmu przez stosowanie metod Apartheidu przez Żydów wobec Arabów w Palestynie jak i traktowanie przez Izrael Palestyńczyków tak jak Niemcy traktowali Żydów w gettach w czasie wojny.

Żarliwość religijna muzułmanów nabrała charakteru politycznego i nadawała się do bardzo ryzykownej eksploatacji politycznej przez Izrael, w formie stworzenia Hamasu i przez USA w Afganistanie, w czasie okupacji sowieckiej tego kraju. Wówczas CIA popierało i mobilizowało siły Osamy bin Ladena co na

dłuższą metę spowodował tak zwany „blowback” czyli niekorzystne skutki, przeciwne od zamierzonych.

Archiwa CIA na ten okres są utajone tak, że Johnson nie jest pewny czy Ramadan dostawał pensję z CIA, ale jest pewny że „bractwo” miało finansowe i polityczne poparcie USA w Europie. Meczeta w Monachium był rozbudowany od 1958 roku i był głównym ośrodkiem radykalnych muzułmanów w Europie utrzymywanym przez CIA.

Planista ataku bombowego w 1993 roku na World Trade Center w Nowym Jorku Mahmoud Abouhalima często odwiedzał meczet w Monachium. Prowokacje muzułmanów przez politykę Apartheid stosowaną przez władze Izraela i zadawniony od 1953 roku zatarg z Iranem powodują „bractwo” do terroryzmu w samoobronie przed agresją kolonialną. Warto przypomnieć, że służby USA dokonały w 1953 roku brutalnej „zmiany reżymu” w Teheranie, kiedy legalnie wybrany rząd profesora prawa, premiera Mosadegha, upaństwowił irańskie pola ropy naftowej i gazu ziemnego.

W konkluzji, Johnson pisze, że trudnym wyzwaniem dla USA i Zachodniej Europy gdzie mieszka 20 milionów muzułmanów i powstał problem jak wykorzenić radykalizm islamski i jednocześnie doprowadzić do integracji imigrantów muzułmańskich. Autor Johnson nie wspomina on o problemie muzułmańskim w federacji Rosyjskiej, gdzie w samej Moskwie mieszka dwa i pół miliona muzułmanów.

Autor: Iwo Cyprian Pogonowski

Źródło: [Niezależny Serwis Informacyjny](#)